

Havukaisten viesti *kevät 2024*

*Havukais-
postia*

Kansikuva: Kyösti Havukainen; Muholankoski, Kitee

Tervehdys Joensuusta

Kun kirjotan tätä, televisiosta tulee ohjelmaa Hailuodosta, jossa vierailimme sukuseuran porukalla vajaa kaksi vuotta sitten. Ruudussa näkyy tuttuja paikkoja. Mutta on meillä tulossa uuttakin katseltavaa ja muisteltavaa, kun lähdemme ensi suvena reissuun Baltiaan. Varapuheenjohtaja Markku on tehnyt ison työn matkaa suunnitellessaan ja kysellessään matkanjärjestäjiltä tarjouksia.

Viime kesänä kokoonnuimme Ilomantsissa sukujuhlaan. Sukuseuramme piti sukukokouksen, jossa päätettiin jatkaa tutuilla nimillä hallituksessa. Kiitämme Väistön Leenaa menneistä vuosista varapuheenjohtajana – hän jatkaa vielä hallituksessa. Toivotimme uuden varapuheenjohtajan, Kostiaisen Markun, tervetulleeksi tehtävään. Viime aikoina olemme pitäneet yhteyttä runsaasti Markun kanssa liittyen ensi kesän matkaan. Hallituksen kanssa olemme tavanneet etänä muutaman kerran tänä talvikautena.

Toivotan hyviä lukuhetkiä lehtemme parissa ja tervetuloa joukolla Baltian matkalle!

Martti

Ilomantsin sukujuhlan yhteydessä vierailimme myös Ilomantsin ortodoksisessa kirkossa.

Kummityttö vahvistaa sidettä Havukaisen sukuun

Yleislakkovuosi pyyhkäisi vuonna 1956 Suomen yli. Viisihenkiseksi kasvaneen perheemme sama vuosi ajoi Helsinkiin. Muistan isän alkuvuosien kaipauksen synnyinseuduille, ja ikävää lisäsivät vielä ruotsia puhuvat työkaverit.

Kun meille 1970-luvulla ostettiin auto, kesälomille hurautettiin Kiteelle nauttimaan isän ja äidin (o.s. Havukainen) sukujen vieraanvaraisuudesta. Majataloksi vakiintui Juurikan Alpo-serkun koti, jonne koki olevansa aina tervetullut.

Alpo-serkun Heini-kuopuksesta sain myös kummitytön. Heinin kastejuhla, konfirmaatio, valkolakin saaminen, häät sekä muut perhejuhlat ovat tallentuneet mielen kerroksiin sekä valokuva-albumeihin. Ja tietysti lehmän poikiminen. Heinin äiti kävi yöllä herättämässä helsinkiläisneidin perhetapahtumaa seuraamaan, kun olin sitä erikseen pyytänyt.

Toinen hellyttävä muisto kummitytön pikkulapsiajalta on aikainen kesäaamu. Heini kertoi laskeneensa - minun nukkuessani - pisamat kasvoiltani.

Monet naurut on sukulaisten tapaamisissa naurettu, toisinaan silmät kostuen, kuten karjalaisilla tapana on.

- Jos nauru loppuu, on syytä kerrata pystyyn kuoleminen aakkoset, muistuttaa toimittajaystävä naurun ja huumorin tärkeydestä.

Alpo Havukaisen nuorta polvea teatterireissulla Helsingissä syksyllä 2023. Arja Kuosmanen (vas.), Eveliina Kuosmanen, Heini Ketolainen. Lea Taivalsaari (oik.) Heinin kummi, Havukaisia äidin puolelta.

Sukuseuran kirja ovena historiaan

Sukuseuran kirja, yli 1000-sivuinen järkäle, avasi ilmestyessään valtavat näköalat Havukaisiin kautta aikojen. Runoilija Gabor Cselényi kirjoittaa osuvasti: - Kaikki me olemme sukua. Kasvomme näkyvät kukissa. Tuuli tuo sanamme takaisin, tuli saa meistä toverin.

Sukuseuran ansiosta pääsimme käymään itäisessä naapurimaassa, äidin menetetyn kodin tanhuvilla, mikä oli vahva kokemus Alpo-serkun esitellessä paikkaa. Tällä retkellä yövyimme Sortavalassa, josta vanhemmillamme oli kosolti nuoruusmuistoja.

Ja totta kai, Britanniaan avioituneet sisareni piipahtivat miehineen Juurikkaan. Kun itse kypsällä iällä solmin parisuhteen, oli selvää lähteä Havukaisten luo Kiteelle. Eero-puoliso istui serkun luona ruokapöytään, kuin olisi siinä ennenkin istunut.

Havukaisiin törmää julkisuudessaakin. Näyttelijä Riitta Havukainen lumosi minut erityisesti Armi Ratiana Kaupunginteatterin lavalla ja sittemmin rikostutkija Hilkka Mäntymaana television dekkarisarjassa Paratiisi.

Heinin perhe puolestaan tutustutti Vesterinen Yhtyeinen-bändiin, jonka Tummillä teillä -laulun kertosäe meni heti ihon alle. Suorastaan elämänohjeeksi.

”Meidät on tehty toisia varten
Toistemme surujen siruja varten
Kaikki on näillä tummillä teillä
Helppoa silloin.”

Kiteen Juurikassa katsellaan Havukaisen suvun valokuvia kesällä 2022. Heini Ketolainen (vas.), siskoni Sirkka Goodhind ja Jouko Havukainen.

Kun sukulaisuus laajenee

Mutta voiko sukulaisuus olla muuta kuin suku, serkut ja verisiteet. Miksei voisi, jos sen niin haluaa kokea. Otan esimerkin.

Sisarussarjamme kastepappi Martti Nortia toimi 1950-luvulla Kiteellä ja lopetteli papin hommat Helsingissä. Siellä hän etsi käsiinsä vanhempani ja tuli käymään. Kuin sukulainen ikään.

”Kopratolokulla kiitoksia seurasta ja keskityksestä. Martti Nortia, Kiteeltä karannut paimen”, lukee vanhempien vieraskirjassa -11.3.1972, piirroskuvan kera.

Rovasti Martti Nortian tyttärenpoika Tuomas Holopainen, The Nighthwish-yhtyeen keulakuva, tuntuu hänkin aivan sielunveljeltä. 2016 bändi hurmasi Lontoon täpötäydellä Wembleyllä. Heilutin katsomossa siskoni kanssa Suomen lippua ja olin pakahtua ylpeydestä. Bravo Tuomas, Kiteeltä!

Törmäsin bändin laulajiin myöhemmin lentoasemalla, jossa hehkutin Lontoon konserttia. -Siekö olit siellä, Tuomas Holopainen varmisti vielä, että ymmärsi kiitokseni oikein.

Tämä polveileva kirjoitus päättyy, kuinka ollakaan, Nortioihin.

Alpo-serkun jälkikasvua tuli Helsinkiin teatterimatkalta. Ja kukapa nousi serkkujen valitsemassa kappaleessa lavalle kuin komedienne Miitta, Martin tytär, Sorvali näytelmässä Kaikki ystäväni. Nautimme sydämen pohjasta. Taide-elämyksen kirvoittamasta naurusta ei tahtonut tulla loppua jatkoillakaan.

Kiitos tähänastisesta. Havukaiset ja muut kiteeläissyntyiset! Nähdään pian.

Lea Taivalsaari

Nuoruuteni savotat

Pääsin kansalaiskoulusta 1967. Siihen aikaan maalla tehtiin kesällä maanviljelystöitä ja talvella olivat vuorossa metsätyöt. Moottorisaha oli jo hakkuilla apuna, mutta puutavara ajettiin vielä hevosvoimin.

Tätini miehen kanssa kahtena talvena tehtiin hakkuutöitä ja hevosella ajettiin suoraan jäälle puut nippuihin, uittoa varten. Osa puutavarasta tuli rantapinoihin ja tienvarsipinoihin.

Kolmena kevään olimme uittotöissä, eli vieritimme tukit ja vaneripuut rantapinoista Saimaaseen ja hinasimme ne hinausmoottorilla niputuspaikalle.

Enso-Gutzeit tarjosi meille sopimusta 1970 ja näin alkoi ympärivuotinen metsurin ura.

Esko, tätini puoliso siirtyi vuoden päästä osa-aikaiseksi metsuriksi, minä jatkoin kokoaikaisena. Työmaat olivat pitäjässä eripuolilla eli laidasta laitaa kuljettiin työn perässä. Tuli Puumalan kylät ja tantereet tutuksi sekä asukkaat. Tässä vaiheessa, kun kotiin oli pitkä ja hankala matka, täytyi sopeutua kämppämajoitukseen ja vieraassa kortteerissa asumiseen.

Milloin tehdään saunavasta?

Tämä on tosi tarina, joka kertoo entisestä naapuristani. Hän oli hyvin humoristinen ikämies, metsurin töitä ja uittohommia tehneenä olimme virkaveljiä. Uljaksella oli pieni maaviljelystila. Häneltä löytyi vastaus melkein joka kysymykseen.

Kerran syksyllä paikallinen Kaukaan hirviporukka piti metsästyksen lopettajaiset. Saunottiin, ja Uljas toimitti valmistamiaan vastoja saunojille. Mies toisensa jälkeen vastoi, mutta lehdet eivät karisseet yhtään vastasta. No, tähän herätti kovasti kiinnostusta saunojissa. ”Mihinkä aikaan sinä Uljas teet nämä vastat, kun ei näistä lehdet irtoile?” Vastaus tulin totisella naamalla; ”Minulla on tapana tehdä kesäaikaan, kun lehti on puussa”

Voiko tämän tarkemmin sanoa.

Kerronpa Teille erään savottaviikon tapahtumia

Elettiin vuotta 1974. Olimme Puumalan eteläisestä saaristosta Lintusalonkylältä olevan Martti Noposen kanssa Lletveden takana Lauri Kekäläisen talossa viikot kortteerissa. Martilla ei ollut ajokorttia eikä näin ollen autoa. Kävin joka maanantai aamu hakemassa Martin mukaani viikon savotta reissulle. Matkaa minulle tuli arviolta 40 kilometriä Noposille. Mutta kun tiet olivat siihen aikaan huonot ja talviaika, niin aikaa kului. Itse asuin Viljakansaarella.

Ensin oli Hätinvirran lossi Niinisaareen mentäessä. Niinisaaren ajettuani menin jäätielle, Liimattalansaareen täytyi päästä, ja kun olin ajanut Liimattalan saaren läpi oli jälleen jäätie taival edessäni ennen kuin pääsin Lintusalon tielle. Kyllä oli huonosti aurattua tietä, mutta sieltä vihdoinkin Martin löysin ja mies kyytiin tavaroinensa. Ei muuta kuin samoja jälkiä takaisin Puumalan kirkonkylälle asti ja sieltä matka jatkui Mikkelin suuntaan lähelle Anttolaa noin 50 kilometriä Ikolan kylälle.

Sillä viikolla torstaina puolenpäivän maissa saimme Martin kanssa yhteisen palstan loppuun. Olimme lähdössä metsästä pois koska seuraava työmaa oli aivan eri suunnalla. Mutta samaan aikaan pomo tuli metsään ja sanoi: ”Naapuripalstan metsuri oli jättänyt osan palstasta tekemättä, tehkää te se loppuun”.

Elettiin tammikuun viimeistä päivää ja pimeä alkoi yllättää. Teimme kolme, neljä tuntia töitä. Mielestämme palsta oli nyt tehty, mutta pomon mielestä tuolla yhdellä nurkalla on vielä kuusi leimattua puuta tekemättä.

Me nakkasimme moottorisahat olalle ja sanoimme: ”Tehköön se, joka on jättänyt palstansa kesken” Pomo lähti ajelemaan jälle päin Anttolaa kohti. Me lähdimme Ikolantielle päin. Tietä ei oltu aurattu oli vain oman automme aamuiset urat. Kaikki hyvin noin puolikilomerin matkalla, mutta sitten oli metsäkone tullut ajamaan tekojamme ja särkenyt automme raiteet. Oli vasta rinne emmekä päässeet ylös eikä ollut mahdollista saada autoa ympäri. Aikamme temuttuamme totesimme, että täytyy saada apua jostakin. Kello näytti jo 17, ja vallitsi täysi pimeys. Vaatteet olivat kihlakaluja myöten märkinä. Metsurin saappaat jalassa ja askel pitkä, kun lähdin apua etsimään. Elettiin aikaa, kun ei ollut kännyköitä. Vajaan kilometrin juostuani Ikolan tien varressa näkyi talo. Talo oli pimeänä, mutta mennessäni eteiseen kuului mandoliinin soittoa. Vanhaisäntä istui kiikkutuolissa soittelemassa.

Esitin asiani, isäntä pahoitteli, kun hänellä ei ole edes hevosta. Mutta isäntä neuvoi menemään vielä kilometrin verran, siellä talossa oli traktori. Ja taas juostiin. Saavuttuani talolle isäntäväki oli navettatöissä. Esitin asiani ja isäntä keskeytti työt välittömästi ja sanoi:” Hyppää tuohon Valmetin vetovarsille.” Muutaman sata metriä Valmetin perässä auton kanssa roikkuen saavuimme auratulalle. Päätimme Martin kanssa lopettaa viikko tähän metsätöiden osalta. Seuraava savotta olikin aivan eri puolella pitäjää.

Palattiin edellä mainittua reittiä kotiin, minulle kertyi Lintusalon mutkan kautta lähes 120 kilometriä matkaa. Oli kolme lossia, Lietvedellä, Puumalassa ja Hätinvirralla. Olin kotona illalla n.20.30 jotakuinkin märkinä ja arvaattekkin hyvin nälkäisenä.

Tämä oli yksi tarina 20 vuoden metsurin urastani.

Seuraava päivä oli perjantai ensimmäinen helmikuuta ja menin äitini omistamaan metsään harrastamaan vapaa-ajalla metsurin töitä. Lauantai toinen päivä helmikuuta onkin juhlapäivä, kihlasin minun tyttöystäväni ja nykyisen vaimoni Ailan.

Mutta päivääkään en vaihtaisi pois elämästäni.

*Pertti Havukainen
Puumala*

Aila ja Pertti Havukainen

Pertin tekemiä pahkatöitä.

Kun Martti Havukainen haastatteli Martti Havukaista

Vuosi sitten sukuviestiä postittaessa tuli vastaan osoitetarra, jossa oli täysnimikaima, Martti Havukainen. Päätin, että häneltäpä kysyn seuraavaan viestiin haastattelun. Niinpä sitten kuluvana keväänä lähetin sähköpostia kaimalle ja soitin vielä perään. Sovimme puhelinhaastattelun pitkäperjantaille.

Puhelimen päästä paljastui aktiivinen helsinkiläinen, jonka sukujuuret juurtavat Kiteelle. Martti itse on syntynyt Helsingissä, mutta ukki Adam oli Kiteenlahdesta. Adam, Aatami, muutti Viipuriin vuonna 1908. Martin isä Kauko syntyi Viipurissa vuonna 1918. Hän muutti Karjalan luovutuksen jälkeen Helsinkiin, jossa sitten Martti syntyi ja kasvoi. Martilla oli nyt jo edesmenneet veljet Pentti ja Risto.

Martti ja puolisonsa Marja Liisa, os. Ihalainen, ovat olleet naimissa yli 50 vuotta. Heillä on kolme tytärtä, Merja Suonperä, Mira Havukainen ja Mirva Havukainen. Lastenlapsia on kuusi. Vanhin Martin ja Marja Liisan lastenlapsista on 22 vuotta, nuorimmat kahdeksan vuotta. Yhden lapsenlapsen lakkiaiset vietetään tänä keväänä.

Martti meni ensimmäiseen työpaikkaansa Suomenlinnaan postinjakajaksi 16-vuotiaana. Ammattiura jatkui laivasähköasentajana Valmetilla ja sen jälkeen Vuosaaren telakalla. Vuonna 1986 Martti siirtyi Järvenpään paperitehtaalte, edelleen sähkömieheksi. Kun tehdas suljettiin, seurasi Martilla työttömyysjakso, jolta hän siirtyi 62-vuotiaana eläkkeelle. Sähköasiantuntijuus esiintyy Martin perheessä neljässä polvessa. Martin isä ja ukki olivat sähkömiehiä, ja nyt tytär Mirva on sähköinsinööri.

Marttiin pätee kiteeläinen sanonta: ”Muut tekköövät mitä ossoovat, Havukaiset mitä halluuvat”. Martti muun muassa valmistaa tarkkuutta vaativalla japanilaisella menetelmällä hopeakoruja. Menetelmässä työstetään Art Clay silver-massaa. Työstämisen jälkeen koruaihio poltetaan ja jäljelle jää 99-prosenttinen hopea. Martti myös piirtää ja maalaa paljon.

Martti kuuluu myös itämoottoripyöriin erikoistuneeseen moottoripyöräkerhoon Ural roikkaan. Martti oli viisikymppisenä miettinyt, että hankkisiko avoauton, mutta päätyi sivuvaunulliseen Dnepr-moottoripyörään. Sillä ajellessa, vaikka jollekin kuudesta lapsenlapselle kyytiä antaessa, aika kuluu mukavasti.

Martti on vakiokalustoa Helsingin jäähallilla järjestyksenvalvojana. Tämä vastuullinen tehtävä alkoi aikoinaan Hartwall-areenalla.

Olipa kiva jutella kaiman kanssa.

Martti-pj

Martti ja Marjaliisa Havukainen

Dnepr-mootoripyörällä pääsee eväretkelle.

Sukuseuran matka

Seuramme matka suuntautuu tällä kertaa Pärnun ja Riian kautta Tallinnaan.

Matkan hinta on 35 osallistujalla 609 € kahden hengen huoneessa ja 759 € yhden hengen huoneessa. Vastaavasti 45 osallistujalla hinnat ovat 579 € kahden hengen huoneessa ja 739 € yhden hengen huoneessa. Sukuseura sponsoroi matkaa 50 € perhekunnittain, jos perheessä on Havukaisten sukuseuran jäsen.

Linja-auto lähtee 29.7.24 klo 5:00 Joensuun Kirkkokadun matkailupysäkiltä, Tohmajärvi Onkamo pysäkki 5:45, Kitee ABC 6:05, Lappeenranta linja-autoasema 9:15, Kouvola linja-autoasema 10:25, Satama 12:15

Ennakkomaksu 100€ 12.5.24 Sukuseuran tilille

OP Kitee FI12 5153 0420 0924 33. Viestinä keneen maksu kohdistuu.

Loppumaksu suoritettava samalle tilille 16.6.24 mennessä samanlaisella viestillä.

Ilmoittautumiset Markku Kostiaiselle joko sähköpostilla kossu1960@hotmail.fi tai puhelimella 0400 152 994. Samalla ilmoitettava mahdolliset ruoka-allergiat.

Riian vanhaa keskustaa.

Havukaisten Sukuseuran Baltian kierros 29.7.-1.8.2024

Matkaohjelma:

29.7.2024 Maanantai: Lähtö Joensuusta viideltä aamulla kohti Helsinkiä. Matkan varrella kahvitauko (kahvi +kahvileipä). Helsinki-Tallinna klo 13.30-15.30 ms Megastar-laivalla.

Ajo Pärnuun. Majoittuminen hotelli Pärnussa. Hotellilla on erinomainen sijainti Pärnun ydinkeskustassa, lähellä kauppakeskusta ja vapaa-ajanviettopaikkoja sekä linja-autoasemaa. Premium-huoneet ovat valoisia ja niissä on kylpytakit, parkettilattiat, ilmastointi, hiustenkuivaaja, parveke, puhelin, minibaari sekä maksuton langaton internet-yhteys. <https://www.hotelparnu.com/fi/> Yhteinen illallinen hotellissa.

30.7.2024 Tiistai: Hotelliaamiainen, jonka jälkeen bussimatka kohti Riikaa. Saapuminen Riikaan, jossa nautitaan lounas. Lounaan jälkeen opastettu kaupunkikierros (kesto n. 5 tuntia) Opastuksen aikana tutustutaan Latvian pääkaupungin historialliseen keskusta, nähdään 1800-luvun bulevardeja, kauniita kanavan viereisiä puistoja sekä koristeellisia jugendrakennuksia. Lisäksi käydään ryhmän valinnan mukaan joko Jurmalassa tai Siguldassa. Opastuksen jälkeen majoittuminen Tallink Riga hotelliin. Vuonna 2010 avattu moderni Tallink Hotel Riga on vain viiden minuutin kävelymatkan päässä Riian keskiaikaisesta vanhasta kaupungista. Kaikissa Standard-huoneissa on parivuode tai kaksi erillistä vuodetta, wc suihkulla, televisio, puhelin, tallelokero, hiustenkuivaaja, minibaari, maksuton langaton internet-yhteys sekä ilmastointi. <https://hotels.tallink.com/fi/tallink-hotel-riga> Yhteinen illallinen, buffet.

31.7.2024 Keskiviikko: Hotelliaamiainen, jonka jälkeen ajomatka Tallinaan. Matkan aikana nautitaan lounas. Iltapäivällä saapuminen Tallinnaan ja majoittuminen Tallink City hotelliin Hotelli avautui täysin remontoituna vuonna 2021. Hotelli sijaitsee aivan Tallinnan ytimessä, keskellä vilkkainta keskustaa loistavine ostosmahdollisuuksineen, ja vain muutaman minuutin kävelymatkan päässä vanhasta kaupungista. Kaikissa huoneissa on parkettilattia, minkä ansiosta ne sopivat myös allergikoille. Lisäksi huoneissa mm. televisio, puhelin, tallelokero, hiustenkuivaaja, minibaari, maksuton langaton internet-yhteys sekä ilmastointi. <https://hotels.tallink.com/fi/tallink-city-hotel>. Yhteinen illallinen hotellissa.

1.8.2024 Torstai: Aamiainen ja huoneiden luovutus. Tallinna-Helsinki klo 16.30-18.30 ms Megastar Buffet-ruokailu laivamatkan aikana. Kotimatka Kouvolaan ja Lappeenrantaan kautta Kiteelle ja Joensuuhun.

*kultainen kosketus pilvien takaa
sammuttaa hehkuvan päivän
yön viileään syleilyyn*

Kuva Tuula Aavamäki: Auringonlasku Rönkönvaarassa Savonlinnan Savonrannalla
Runo Kyösti Havukainen

Sukuseuran hallituksen jäsenet ja toimihenkilöt 2024 - 2025

Martti Havukainen, puheenjohtaja, tuotemyynti
JOENSUU
p. 050 5914459 email: martti@havukainen.com

Markku Kostiainen, varapuheenjohtaja
LAPPEENRANTA
p. 0400 152994 email: kossu1960@hotmail.fi

Heini Ketolainen, rahastonhoitaja, sihteeri, jäsenrekisterin ylläpito
KESÄLAHTI (KITEE)
p. 040 5472142 email: hketolainen@gmail.com

Tuula Aavamäki
KERAVA
p. 040 5141961 email: tuula.aavamaki@gmail.com

Pekka Havukainen
KITEE
p. 0500 128713 email: rvpekka@gmail.com

Esko Mielonen
ONKAMO (TOHMAJÄRVI)
p. 0400 124210 email: leenama.mielonen@gmail.com

Jouko Peri
KOUVOLA
p. 040 7167659 email: jouko.peri@pp.inet.fi

Aimo Turunen,
PUHOS (KITEE) p. 0400 579365
email: aimokturunen@gmail.com

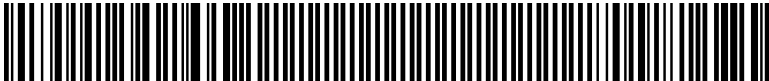
Leena Väistö
TOHMAJÄRVI
p. 040 5145926 email: lessunoma@gmail.com

Ahti Kopperi, sukututkija
KITEE
p. 0500 229119 email: ahti.kopperi@telemail.fi

Lehden kokosi Martti Havukainen. Painopaikka Painokanava, Joensuu

Jäsenmaksu toivotaan maksettavan 30.4. mennessä. Maksutiedot takasivulla.

✂		Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer		IBAN FI12 5153 0420 0924 33		BIC OKOYFIHH	
Saaja Mottagare		Havukaisten sukuseura ry		Jäsenmaksu 2024 10€/jäsen			
TILISIIRTO GIRERING	Maksaja Betalar						
	Allekirjoitus Underskrift						
		Viitenro Ref.nr		1025			
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag		30.04.2024		Summa	

Maksu välitetään saajalle maksujen välityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

Betalningen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.

PANKKI BANKEN